

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจาก
ร่างพระราชบัญญัติสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา พ.ศ.
นายบพดล แก้วสุพัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ ผลกระทบที่อาจเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของร่างพระราชบัญญัติ

๑. ร่างพระราชบัญญัติสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา พ.ศ.

☒ กฎหมายใหม่

☐ แก้ไขเพิ่มเติม

☐ ยกเลิก

๒. หลักการและเหตุผล

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา

เหตุผล

โดยที่รัฐธรรมนูญ ได้บัญญัติให้บุคคลมีสิทธิรวมตัวกันเพื่อจัดตั้งเป็นองค์กรและให้รัฐพึงส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาและการเผยแผ่หลักธรรมของพระพุทธศาสนาเถรวาท เพื่อให้เกิดการพัฒนาจิตใจและปัญญา และต้องมีมาตรการและกลไกในการป้องกันมิให้มีการบ่อนทำลายพระพุทธศาสนาและพระภิกษุสามเณรไม่ว่าในรูปแบบใด และพึงส่งเสริมให้พุทธศาสนิกชนมีส่วนร่วมในการดำเนินมาตรการหรือกลไกดังกล่าวด้วย สมควรที่รัฐและพุทธศาสนิกชนจะดำเนินการเพื่อให้เกิดการรวมตัวกันจัดตั้งองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา และสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา เพื่อให้การอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาให้เจริญมั่นคงสืบไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ

☒ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

☐ ประชาชนเข้าชื่อเสนอกฎหมาย

นายณพดล แก้วสุพัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ

ส่วนที่ ๒ การรับฟังความคิดเห็นและสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๑. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น

โดยที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติให้บุคคลมีสิทธิรวมตัวกันเพื่อจัดตั้งเป็นองค์กรและให้รัฐพึงส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาและการเผยแผ่หลักธรรมของพระพุทธศาสนาเถรวาท เพื่อให้เกิด

การพัฒนาจิตใจและปัญญา และต้องมีมาตรการและกลไกในการป้องกันมิให้มีการบ่อนทำลาย พระพุทธศาสนาและพระภิกษุสามเณรไม่ว่าในรูปแบบใด และพึงส่งเสริมให้พุทธศาสนิกชนมีส่วนร่วม ในการดำเนินมาตรการหรือกลไกดังกล่าวด้วย สมควรที่รัฐและพุทธศาสนิกชนจะดำเนินการเพื่อให้เกิดการรวมตัวกันจัดตั้งองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา และสภาองค์กรส่งเสริมกิจการ พระพุทธศาสนา เพื่อให้การอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาให้เจริญมั่นคงสืบไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญ

๑. กำหนดบทนิยามเพื่ออธิบายความหมายของถ้อยคำที่ใช้ในร่างพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๓)

๒. กำหนดให้องค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนามีสิทธิรวมกันดำเนินการเพื่อจัดตั้ง สภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา (ร่างมาตรา ๔)

๓. กำหนดให้องค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาที่จะรวมตัวกันดำเนินการต้องไม่มี วัตถุประสงค์ขัดแย้งต่อหลักธรรมตามพระพุทธศาสนา ไม่ถูกครอบงำ โดยหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ ของรัฐ หรือพรรคการเมือง (ร่างมาตรา ๕)

๔. กำหนดให้องค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาที่ประสงค์จะเข้าร่วมจัดตั้งหรือเป็น สมาชิกของสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาให้แจ้งสถานะความเป็นองค์กรส่งเสริมกิจการ พระพุทธศาสนาไว้ต่อนายทะเบียน (ร่างมาตรา ๖)

๕. กำหนดให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมหาดไทยมอบหมาย เป็นนายทะเบียนกลาง มีหน้าที่รับแจ้งสถานะความเป็นองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา ได้ทั่วราชอาณาจักร และมีหน้าที่อื่นตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้ง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือ ผู้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายเป็นนายทะเบียนประจำจังหวัด และมีหน้าที่รับแจ้งสถานะ ความเป็นองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาภายในจังหวัดนั้น (ร่างมาตรา ๗)

๖. กำหนดให้บุคคลที่เห็นว่าองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาที่ได้แจ้งไว้ มีลักษณะ ไม่ถูกต้องตามมาตรา ๕ มีสิทธิยื่นคำคัดค้านพร้อมทั้งหลักฐานต่อนายทะเบียนกลางได้ และเมื่อ นายทะเบียนกลาง ได้รับคำคัดค้านให้ดำเนินการสอบข้อเท็จจริงแล้ววินิจฉัยโดยเร็ว หากเห็นว่า องค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนานั้นมีลักษณะไม่ถูกต้องตามมาตรา ๕ ให้เพิกถอนการรับแจ้ง พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้ร้องและองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาที่เกี่ยวข้องทราบ ทั้งนี้ คำวินิจฉัยของ นายทะเบียนกลางให้เป็นที่สุด (ร่างมาตรา ๘)

๗. กำหนดให้องค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาไม่น้อยกว่าห้าสิบองค์กรมีสิทธิ เข้าชื่อกันแจ้งต่อนายทะเบียนกลางเพื่อเป็นผู้เริ่มก่อการในการจัดตั้งสภาองค์กรส่งเสริมกิจการ

พระพุทธศาสนา ตลอดจนกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการจัดตั้งสภามงคลส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา (ร่างมาตรา ๙)

๘. กำหนดให้สภามงคลส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาเป็นนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์เพื่อการส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาและดำเนินการอื่นใดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดให้มีความเป็นอิสระ ไม่อยู่ภายใต้อาณัติหรือการครอบงำหรือการสั่งการไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมจากหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือพรรคการเมือง (ร่างมาตรา ๑๐)

๙. กำหนดให้เมื่อจัดตั้งสภามงคลส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาแล้ว ให้คณะผู้เริ่มก่อการจัดทำร่างข้อบังคับสภามงคลส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาและเรียกประชุมสมาชิกภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศการจัดตั้งในราชกิจจานุเบกษา เพื่อดำเนินกิจกรรมจัดทำข้อบังคับสภามงคลส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาเลือกตั้งประธานและคณะกรรมการนโยบายของสภามงคลส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา กำหนดนโยบาย แนวทางหรือแผนงาน เกี่ยวกับการส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา และกิจการอื่นที่คณะผู้เริ่มก่อการเห็นสมควร (ร่างมาตรา ๑๑)

๑๐. กำหนดให้การจัดทำข้อบังคับสภามงคลส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาต้องมีเรื่อง ที่ระบุไว้ในมาตรานี้เป็นอย่างน้อย (ร่างมาตรา ๑๒)

๑๑. กำหนดให้สภามงคลส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา มีอำนาจดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ ตามมาตรานี้ นอกจากที่ได้กำหนดไว้ให้มีอำนาจดำเนินการตามวัตถุประสงค์ (ร่างมาตรา ๑๓)

๑๒. กำหนดให้เป็นหน้าที่ของสภามงคลส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาในการจัดให้มีการประชุมสมาชิก เพื่อรายงานผลการดำเนินงานของสภามงคลส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาและรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอันจะยังประโยชน์แก่การส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา และการปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานของสภามงคลส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา (ร่างมาตรา ๑๔)

๑๓. กำหนดให้เป็นหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยที่จะเสนอต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาจัดสรรเงินอุดหนุนเป็นรายปีเป็นการจ่ายขาดให้แก่สภามงคลส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา (ร่างมาตรา ๑๕)

๑๔. กำหนดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานของสภามงคลส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา ตามระยะเวลาที่สภามงคลส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา กำหนด แต่ต้องไม่เกินสามปี(ร่างมาตรา ๑๖)

๑๕. กำหนดให้สภามงคลส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคเผยแพร่ให้ประชาชนทราบและเสนอต่อคณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา เพื่อทราบภายในหกเดือนนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน (ร่างมาตรา ๑๗)

๑๖. กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
(ร่างมาตรา ๑๘)

๒. ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัติ

๑. สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
๒. กระทรวงการคลัง
๓. กระทรวงมหาดไทย
๔. กระทรวงยุติธรรม
๕. กระทรวงวัฒนธรรม
๖. กระทรวงศึกษาธิการ
๗. สำนักงานอัยการสูงสุด
๘. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
๙. กรมประชาสัมพันธ์
๑๐. สภานายความ
๑๑. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๑๒. มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
๑๓. สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ
๑๔. องค์การทางพระพุทธศาสนา
๑๕. ประชาชน

๓. ประเด็นการรับฟังความคิดเห็น

๑. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ กับการกำหนดบทนิยามเพื่ออธิบายความหมายของถ้อยคำที่ใช้
ในร่างพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๓)

๒. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า กำหนดให้องค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนามีสิทธิรวมกัน
ดำเนินการเพื่อจัดตั้งสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา (ร่างมาตรา ๔)

๓. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า กำหนดให้องค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาที่จะรวมตัวกัน
ดำเนินการต้องไม่มีวัตถุประสงค์ขัดแย้งต่อหลักธรรมตามพระพุทธศาสนา ไม่ถูกครอบงำโดย
หน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือพรรคการเมือง (ร่างมาตรา ๕)

๔. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า กำหนดให้องค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาที่ประสงค์จะ
เข้าร่วมจัดตั้ง หรือเป็นสมาชิกของสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาให้แจ้งสถานะความเป็น
องค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาไว้ต่อนายทะเบียน (ร่างมาตรา ๖)

๕. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า กำหนดให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวง
มหาดไทยมอบหมายเป็นนายทะเบียนกลาง มีหน้าที่รับแจ้งสถานะความเป็นองค์กรส่งเสริมกิจการ

พระพุทธศาสนาได้ทั่วราชอาณาจักร และมีหน้าที่อื่นตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายเป็นนายทะเบียนประจำจังหวัด และมีหน้าที่รับแจ้งสถานะความเป็นองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาภายในจังหวัดนั้น (ร่างมาตรา ๗)

๖. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่ากำหนดให้บุคคลที่เห็นว่าองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาที่ได้แจ้งไว้มีลักษณะไม่ถูกต้องตามมาตรา ๕ มีสิทธิยื่นคำคัดค้านพร้อมทั้งหลักฐานต่อนายทะเบียนกลางได้ และเมื่อนายทะเบียนกลางได้รับคำคัดค้านให้ดำเนินการสอบข้อเท็จจริงแล้ววินิจฉัยโดยเร็ว หากเห็นว่าองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนานั้นมีลักษณะไม่ถูกต้องตามมาตรา ๕ ให้เพิกถอนการรับแจ้ง พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้ร้องและองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาที่เกี่ยวข้องทราบ ทั้งนี้ คำวินิจฉัยของนายทะเบียนกลางให้เป็นที่สุด (ร่างมาตรา ๘)

๗. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า กำหนดให้องค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาไม่น้อยกว่าห้าสิบองค์รมีสิทธิเข้าซื้อกัน แจ้งต่อนายทะเบียนกลางเพื่อเป็นผู้เริ่มก่อการในการจัดตั้งสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา ตลอดจนกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการจัดตั้งสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา (ร่างมาตรา ๙)

๘. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า กำหนดให้สภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาเป็นนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์เพื่อการส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาและดำเนินการอื่นใดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดให้มีความเป็นอิสระ ไม่อยู่ภายใต้อาณัติหรือการครอบงำ หรือการสั่งการไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมจากหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือพรรคการเมือง (ร่างมาตรา ๑๐)

๙. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่ากำหนดให้เมื่อจัดตั้งสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาแล้ว ให้คณะผู้เริ่มก่อการจัดทำร่างข้อบังคับสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาและเรียกประชุมสมาชิกภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ประกาศการจัดตั้งในราชกิจจานุเบกษา เพื่อดำเนินกิจกรรมจัดทำข้อบังคับสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาเลือกตั้งประธานและคณะกรรมการนโยบายของสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา กำหนดนโยบาย แนวทางหรือแผนงาน เกี่ยวกับการส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา และกิจการอื่นที่คณะผู้เริ่มก่อการเห็นสมควร (ร่างมาตรา ๑๑)

๑๐. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า กำหนดให้การจัดทำข้อบังคับสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาต้องมีเรื่องที่ระบุไว้ในมาตรานี้เป็นอย่างน้อย (ร่างมาตรา ๑๒)

๑๑. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า กำหนดให้สภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา มีอำนาจดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ ตามมาตรานี้ นอกจากที่ได้กำหนดไว้ให้มีอำนาจดำเนินการตามวัตถุประสงค์ (ร่างมาตรา ๑๓)

๑๒. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า กำหนดให้เป็นหน้าที่ของสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาในการจัดให้มีการประชุมสมาชิก เพื่อรายงานผลการดำเนินงานของสภาองค์กร

ส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาและรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอันจะยังประโยชน์แก่การส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา และการปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานของสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา (ร่างมาตรา ๑๔)

๑๓. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า กำหนดให้เป็นหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยที่จะเสนอต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาจัดสรรเงินอุดหนุนเป็นรายปีเป็นการจ่ายขาดให้แก่สภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา (ร่างมาตรา ๑๕)

๑๔. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า กำหนดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานของสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา ตามระยะเวลาที่สภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา กำหนด แต่ต้องไม่เกินสามปี (ร่างมาตรา ๑๖)

๑๕. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า กำหนดให้สภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคเผยแพร่ให้ประชาชนทราบและเสนอต่อคณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา เพื่อทราบภายในหกเดือนนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน (ร่างมาตรา ๑๗)

๑๖. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ (ถ้ามี)

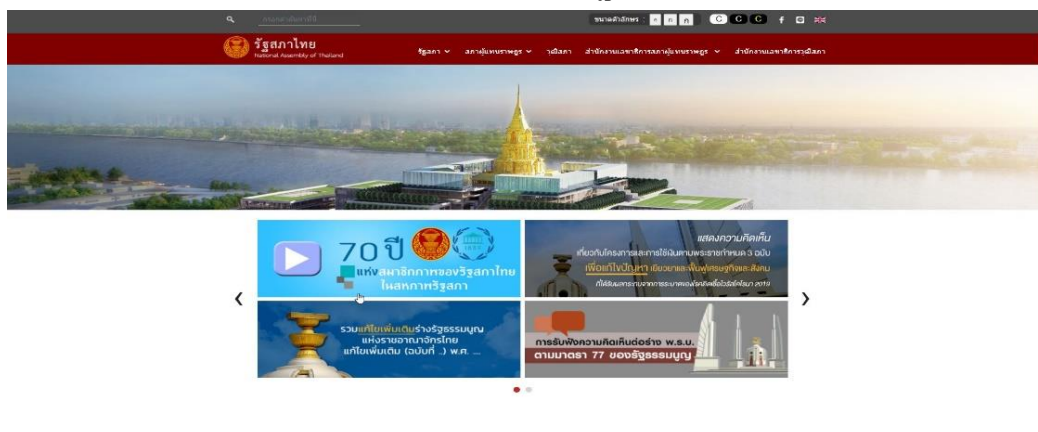
๔. ระยะเวลาและวิธีการการรับฟังความคิดเห็น

๔.๑ ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น

ตั้งแต่วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๕ รวมระยะเวลาจำนวน ๑๒๔ วัน

๔.๒ วิธีการรับฟังความคิดเห็น

(๑) ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th

การรับฟังความคิดเห็นต่อร่าง พ.ร.บ.
ตามมาตรา 77 ของรัฐธรรมนูญ

ค้นหา

หน้าแรก ร่างพระราชบัญญัติ รายงานผลการรับฟัง เกี่ยวกับเรา ติดต่อเรา

ร่างพระราชบัญญัติสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา พ.ศ.
นายพลส แก้วสุพัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ

รับฟังตั้งแต่วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2565 ถึงวันที่ 20 มิถุนายน 2565

สถานะ: **เปิดรับฟังความคิดเห็น** ขณะนี้ผู้แสดงความคิดเห็นแล้ว 1 คน

(๒) ส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง ประกอบด้วย

๑. สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
๒. กระทรวงการคลัง
๓. กระทรวงมหาดไทย
๔. กระทรวงยุติธรรม
๕. กระทรวงวัฒนธรรม
๖. กระทรวงศึกษาธิการ
๗. สำนักงานอัยการสูงสุด
๘. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
๙. กรมประชาสัมพันธ์
๑๐. สภานายความ
๑๑. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๑๒. มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
๑๓. สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ
๑๔. องค์กรทางพระพุทธศาสนา

๕. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๕.๑ ข้อมูลทั่วไปผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น

๕.๑.๑ จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th

จำนวน ๑ คน

๕.๑.๒ จากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

จำนวน ๘ หน่วยงาน ประกอบด้วย

๑. กระทรวงมหาดไทย

๒. กระทรวงยุติธรรม
๓. กระทรวงวัฒนธรรม (หมอบหมาย กรมการศาสนา)
๔. สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
๕. สำนักงานอัยการสูงสุด
๖. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
๗. กรมประชาสัมพันธ์
๘. มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

๕.๒ ผลการรับฟัง

ผลการรับฟังผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th และจากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง สรุปได้เป็นรายประเด็นดังนี้

๑. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ กับการกำหนดบทนิยามเพื่ออธิบายความหมายของถ้อยคำที่ใช้ในร่างพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๓)

เห็นด้วย (กรมประชาสัมพันธ์ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย)

๒. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า กำหนดให้องค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนามีสิทธิร่วมกันดำเนินการเพื่อจัดตั้งสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา (ร่างมาตรา ๔)

เห็นด้วย (กรมประชาสัมพันธ์ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย)

๓. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า กำหนดให้องค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาที่จะรวมตัวกันดำเนินการต้องไม่มีวัตถุประสงค์ขัดแย้งต่อหลักธรรมตามพระพุทธศาสนา ไม่ถูกครอบงำ โดยหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือพรรคการเมือง (ร่างมาตรา ๕)

เห็นด้วย (กรมประชาสัมพันธ์ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย)

๔. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า กำหนดให้องค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาที่ประสงค์จะเข้าร่วมจัดตั้งหรือเป็นสมาชิกของสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาให้แจ้งสถานะความเป็นองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาไว้ก่อนนายทะเบียน (ร่างมาตรา ๖)

เห็นด้วย (กรมประชาสัมพันธ์ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย)

๕. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า กำหนดให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมหาดไทยมอบหมายเป็นนายทะเบียนกลาง มีหน้าที่รับแจ้งสถานะความเป็นองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาได้ทั่วราชอาณาจักร และมีหน้าที่อื่นตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งให้ผู้ว่า

ราชการจังหวัดหรือผู้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายเป็นนายทะเบียนประจำจังหวัด และมีหน้าที่รับแจ้งสถานะความเป็นองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาภายในจังหวัดนั้น (ร่างมาตรา ๗)

เห็นด้วย (กรมประชาสัมพันธ์)

ไม่เห็นด้วย เหตุผล เห็นควรกำหนดให้ ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ เป็นนายทะเบียนกลาง และให้ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดเป็นนายทะเบียนประจำจังหวัดเพื่อให้สอดคล้องกัน ภารกิจและอำนาจหน้าที่ของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๕๕ (สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย)

๖. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า กำหนดให้บุคคลที่เห็นว่าองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาที่ได้แจ้งไว้ มีลักษณะไม่ถูกต้องตามมาตรา ๕ มีสิทธิยื่นคำคัดค้านพร้อมทั้งหลักฐานต่อนายทะเบียนกลางได้ และเมื่อนายทะเบียนกลางได้รับคำคัดค้านให้ดำเนินการสอบข้อเท็จจริงแล้ววินิจฉัยโดยเร็ว หากเห็นว่าองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาที่มีลักษณะไม่ถูกต้องตาม มาตรา ๕ ให้เพิกถอนการรับแจ้งพร้อมทั้งแจ้งให้ผู้ร้องและองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาที่เกี่ยวข้องทราบ ทั้งนี้ คำวินิจฉัยของนายทะเบียนกลางให้เป็นที่สุด (ร่างมาตรา ๘)

เห็นด้วย (สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย)

๗. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า กำหนดให้องค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาไม่น้อยกว่าห้าสิบองค์กรมีสิทธิเข้าชื่อกัน แจ้งต่อนายทะเบียนกลางเพื่อเป็นผู้เริ่มก่อการในการจัดตั้งสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา ตลอดจนกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดตั้งสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา (ร่างมาตรา ๙)

เห็นด้วย (สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย)

๘. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า กำหนดให้สภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาเป็นนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์เพื่อการส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาและดำเนินการอื่นใดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดให้มีความเป็นอิสระ ไม่อยู่ภายใต้อาณัติหรือการครอบงำหรือการสั่งการไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมจากหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพรรคการเมือง (ร่างมาตรา ๑๐)

เห็นด้วย (สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย)

๙. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า กำหนดให้เมื่อจัดตั้งสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาแล้ว ให้คณะผู้เริ่มก่อการจัดทำร่างข้อบังคับสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาและเรียกประชุมสมาชิกภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ประกาศการจัดตั้งในราชกิจจานุเบกษา เพื่อดำเนินกิจกรรมจัดทำข้อบังคับสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาเลือกตั้งประธานและคณะกรรมการนโยบายของสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา กำหนดนโยบาย แนวทางหรือแผนงาน เกี่ยวกับการส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา และกิจการอื่นที่คณะผู้เริ่มก่อการเห็นสมควร (ร่างมาตรา ๑๑)

เห็นด้วย (สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย)

๑๐. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า กำหนดให้การจัดทำข้อบังคับสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาต้องมีเรื่องที่ระบุไว้ในมาตรานี้เป็นอย่างน้อย (ร่างมาตรา ๑๒)

เห็นด้วย (สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย)

๑๑. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า กำหนดให้สภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนามีอำนาจดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ ตามมาตรานี้ นอกจากที่ได้กำหนดไว้ให้มีอำนาจดำเนินการตามวัตถุประสงค์ (ร่างมาตรา ๑๓)

ไม่เห็นด้วย เหตุผล อำนาจหน้าที่อาจมีความซ้ำซ้อนกับอำนาจหน้าที่ของสำนักพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ (สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย)

๑๒. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า กำหนดให้เป็นหน้าที่ของสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาในการจัดให้มีการประชุมสมาชิก เพื่อรายงานผลการดำเนินงานของสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาและรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอันจะยังประโยชน์แก่การส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา และการปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานของสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา (ร่างมาตรา ๑๔)

เห็นด้วย (สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย)

๑๓. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า กำหนดให้เป็นหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยที่จะเสนอต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาจัดสรรเงินอุดหนุนเป็นรายปีเป็นการจ่ายขาดให้แก่สภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา (ร่างมาตรา ๑๕)

ไม่เห็นด้วย เหตุผลเห็นควรกำหนดให้สำนักงานพระพุทธศาสนาเป็นผู้เสนอ คณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาจัดสรรเงินอุดหนุนดังกล่าวให้สอดคล้องกับภารกิจและอำนาจหน้าที่ของ สำนักงานพระพุทธศาสนาตามพระราชบัญญัติปรับปรุงพระพุทธศาสนา กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ (สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย)

๑๔. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า กำหนดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานของ สภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา ตามระยะเวลาที่สภาองค์กรส่งเสริมกิจการ พระพุทธศาสนา กำหนด แต่ต้องไม่เกินสามปี (ร่างมาตรา ๑๖)

เห็นด้วย (สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย)

๑๕. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า กำหนดให้สภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา จัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคเผยแพร่ให้ประชาชนทราบ และเสนอต่อคณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา เพื่อทราบภายในหกเดือนนับแต่วันสิ้นปี ปฏิทิน (ร่างมาตรา ๑๗)

เห็นด้วย (สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย)

๑๖. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

๑) เหตุผลของร่างพระราชบัญญัติสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา พ.ศ. ระบุไว้ว่า “โดยที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติให้บุคคลมีสิทธิรวมตัวกันเพื่อจัดตั้งเป็นองค์กร” เมื่อพิจารณาบทบัญญัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๔๒ บัญญัติว่า “บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการรวมกันเป็นสมาคม สหกรณ์ สหภาพ องค์กร ชุมชน หรือ หมู่คณะอื่น ...” ประกอบกับมาตรา ๓๑ ได้บัญญัติว่า “บุคคลย่อมมีเสรีภาพบริบูรณ์ในการถือ ศาสนา ...” จะเห็นได้ว่ารัฐธรรมนูญได้บัญญัติให้ทั้งการรวมตัวกันเพื่อจัดตั้งเป็นองค์กร และการนับถือศาสนา เป็น “เสรีภาพ” ที่ประชาชนทุกคนสามารถกระทำได้ トラบเท่าที่ไม่มีกฎหมาย ห้ามไว้ โดยก่อให้เกิดเพียงหน้าที่ที่รัฐจะต้องไม่ขัดขวางการกระทำได้ แต่ไม่ได้มีหน้าที่จัดหา บริการสาธารณะใด ๆ เพื่อรองรับเสรีภาพนั้น แตกต่างจาก “สิทธิ” ซึ่งก่อให้เกิดหน้าที่ที่รัฐจะต้อง จัดหาและคุ้มครองสิทธิของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ ด้วยเหตุดังกล่าว “สิทธิ” และ “เสรีภาพ” จึงมีความแตกต่างกันโดยความหมายอย่างชัดเจน จึงเห็นควรใช้คำว่า “เสรีภาพ” แทนคำว่า “สิทธิ” ในเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติ (สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี)

๒) กรณีร่างมาตรา ๕ ที่กำหนดให้องค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาที่จะ รวมตัวกันดำเนินการต้องไม่มีวัตถุประสงค์ ขัดแย้งต่อหลักธรรมตามพระพุทธศาสนา ไม่ถูกรับรอง

โดยหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือพรรคการเมือง มีความเห็นว่า การกำหนดให้องค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาต้องไม่ถูกรวบงำจากองค์กรอื่นนั้น จำเป็นต้องตีความคำว่า “ถูกรวบงำ” ให้ชัดเจนว่ามีลักษณะอย่างไร และมีความหมายครอบคลุมถึงกรณีใดบ้าง เช่น กรณีมีเจ้าหน้าที่ของรัฐ บุคคลเป็นสมาชิกพรรคการเมือง หรือบุคคลที่มีตำแหน่งในพรรคการเมือง เป็นสมาชิกขององค์กรจะถือได้ว่า มีลักษณะครอบงำหรือไม่ อย่างไร รวมถึงจำเป็นต้องมีวิธีการตรวจสอบข้อมูลขององค์กรที่ยื่นแจ้งสถานะ (*สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี*)

๓) ร่างมาตรา ๑๕ กำหนดให้สภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาได้รับการจัดสรรเงินอุดหนุนรายปีเป็นการจ่ายขาด แต่เนื่องจาก ร่างมาตรา ๑๐ กำหนดให้สภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนามีสถานะเป็นนิติบุคคล และมีความเป็นอิสระ ไม่อยู่ภายใต้อาณัติหรือการครอบงำหรือการสั่งการไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมจากหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือพรรคการเมืองจึงอาจมีปัญหว่าหน่วยงานใดจะเป็นผู้ตรวจสอบกำกับและติดตามการใช้จ่ายเงินดังกล่าว (*สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี*)

๔) ร่างพระราชบัญญัติสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา พ.ศ. มีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีกฎหมายว่าด้วยสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา เพื่อให้การอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาให้เจริญมั่นคง สอดคล้องตามแนวทางที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๒ และมาตรา ๖๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย รัฐธรรมนูญที่กำหนดให้บุคคลมีสิทธิรวมตัวกันเพื่อจัดตั้งเป็นองค์กร และให้รัฐพึงส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาและการเผยแผ่หลักธรรมของพระพุทธศาสนาเถรวาท เพื่อให้เกิดการพัฒนาจิตใจและปัญญาและต้องมีมาตรการและกลไกในการป้องกันมิให้มีการบ่อนทำลายพระพุทธศาสนาและพระภิกษุสามเณรไม่ว่าในรูปแบบใด ส่งเสริมให้พุทธศาสนิกชนมีเสรีภาพในการรวมตัวกัน เพื่อจัดตั้งเป็นองค์กรที่ส่งผลให้พุทธศาสนิกชนมีส่วนร่วมในการดำเนินมาตรการหรือกลไกดังกล่าว

สาระสำคัญตามประเด็นในการรับฟังความคิดเห็นของร่างพระราชบัญญัติสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา พ.ศ. ในประเด็นการกำหนดให้เป็นหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยที่จะเสนอต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาจัดสรรเงินอุดหนุนเป็นรายปีเป็นการจ่ายขาดให้แก่สภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา (ร่างมาตรา ๑๕) นั้น เห็นว่า ตามนิยามคำว่า “กิจการพระพุทธศาสนา” หมายความว่า กิจการด้านการปกครองคณะสงฆ์ การศาสนศึกษา การศาสนสงเคราะห์ การเผยแผ่ การสาธารณูปการ การสาธารณสงเคราะห์ หรือการศาสนวิเทศของพระพุทธศาสนา (ร่างมาตรา ๓) ซึ่งเมื่อพิจารณาตามมาตรา ๖๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่ได้เดินทางไปนมัสการพุทธสังเวชนียสถาน รวมไปถึงจัดให้มีการสอดส่องดูแลและปกป้องกิจการเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาให้มีการกระทำ ละเมิด ดูหมิ่น เหยียดหยาม ทำลาย ลอกเลียน ดัดแปลง หรือทำให้วิปริตไป เป็นต้น เห็นว่า ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้วาง

แนวนโยบายของรัฐในการดำเนินการเพื่อสนับสนุนส่งเสริมการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา ตามนัยดังกล่าวแล้ว อีกทั้งยังมีหน่วยงานหรือองค์กรที่มีอำนาจและหน้าที่โดยตรงในการสนับสนุน ส่งเสริมการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา ได้แก่ พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ที่กำหนดให้มหาเถรสมาคมมีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมและส่งเสริมการศาสนาศึกษา การศึกษา สงเคราะห์ การเผยแผ่ การสาธารณูปการ และการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์และ พระราชบัญญัติการศึกษาพระปริยัติธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่มุ่งส่งเสริมให้พระภิกษุและสามเณรมีการนำ หลักธรรมทางพระพุทธศาสนามาใช้ให้เกิดการพัฒนาจิตใจและปัญญา และมีการรักษาพระธรรมวินัย ให้เป็นไปอย่างถูกต้องดีงามโดยเคร่งครัด เป็นที่เลื่อมใสศรัทธาแก่พุทธศาสนิกชนทั่วไป และเพื่อให้ พุทธศาสนิกชนนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างถูกต้อง โดยมี สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติเป็นหน่วยงานกลางในการส่งเสริม สนับสนุน ประสานงาน การศึกษาพระปริยัติธรรม ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้กำหนดให้สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับกิจการพระพุทธศาสนา ส่งเสริมพัฒนาพระพุทธศาสนาและดูแลรักษาศาสนสมบัติตามกฎหมายว่าด้วยคณะสงฆ์ และอำนาจ หน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ประกอบกับตามประมวลกฎหมายอาญาได้บัญญัติหมวดความผิด เกี่ยวกับศาสนาไว้ เพื่อมุ่งคุ้มครองมิให้ผู้ใดกระทำการอันไม่เหมาะสมที่กระทบต่อความศรัทธารวมถึง ความสงบเรียบร้อยในทางศาสนา ตามมาตรา ๒๐๖ ถึงมาตรา ๒๐๘ ซึ่งเป็นมาตรการในทางกฎหมาย ที่รัฐกำหนดให้มีขึ้นเพื่อสนับสนุน ส่งเสริมการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาอันเป็นกลไกของ รัฐที่สอดคล้องและเป็นไปตามแนวทางตาม มาตรา ๖๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว จึงอาจไม่สอดคล้องกับหลักการตาม มาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่กำหนดให้ รัฐพึงจัดให้มีกฎหมายเพียงเท่าที่จำเป็น (*กระทรวงยุติธรรม*)

๕) ประเด็นการกำหนดให้มีคณะกรรมการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา เป็นองค์กรหรือหน่วยงานหลักในการปฏิบัติหน้าที่กำหนดนโยบายหรือแนวทางในการอุปถัมภ์และ คุ้มครองพระพุทธศาสนาและกำหนดให้มีคณะกรรมการสมัชชาอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา ประจำจังหวัดทำหน้าที่และมีอำนาจในการขับเคลื่อนและดำเนินการตามนโยบายหรือแนวทางในการ อุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา ตามร่างมาตรา ๖ ถึง ร่างมาตรา ๒๑ เห็นว่า โดยที่ปัจจุบัน มีหน่วยงานหรือองค์กรที่มีอำนาจ และหน้าที่โดยตรงในการสนับสนุน ส่งเสริมการอุปถัมภ์และ คุ้มครองพระพุทธศาสนาแล้ว การกำหนดให้มีคณะกรรมการทั้งในส่วนกลางและภูมิภาคที่มีหน้าที่ คาบเกี่ยวกับหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกันทั้งในส่วนกลางและภูมิภาค อาทิ มหาเถรสมาคม สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ รวมไปถึงสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดนั้น จึงอาจ ไม่สอดคล้องกับหลักการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่กำหนดให้รัฐพึงใช้ ระบบคณะกรรมการในกฎหมายเฉพาะกรณีที่เป็น (*กระทรวงยุติธรรม*)

๖) ประเด็นการกำหนดมาตรการแนวทางการคุ้มครองพระพุทธศาสนา โดยกำหนด มาตรการคุ้มครองและการให้ความช่วยเหลือทางคดีให้กับพระภิกษุหรือสามเณรที่ถูกกล่าวหาว่า กระทำความผิดอาญา ตามร่างมาตรา ๒๕ ถึง ร่างมาตรา ๒๖ หากพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ที่พระภิกษุ หรือสามเณรต้องปฏิบัติตามนอกเหนือไปจากแนวทางตามพระธรรมวินัยรวมถึงขนบธรรมเนียม ในทางศาสนาแล้ว พระภิกษุและสามเณรในฐานะพลเมืองจำต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายตาม พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ รวมไปถึงกฎหมายฉบับอื่น ๆ ที่วางแนวทางไว้เพื่อความสงบ เรียบร้อยของสังคม โดยหากพระภิกษุหรือสามเณรรูปใด ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการอันเป็นความผิด โดยเฉพาะในความผิดที่มีโทษทางอาญาแล้วย่อมมีสิทธิและได้รับ ความคุ้มครองตามกฎหมาย ทั้งนี้ ตามมาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยซึ่งสิทธิดังกล่าว ล้วนแล้วแต่ได้ถูกรับรองไว้ในกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญา ไม่ว่าจะเป็นสิทธิที่จะไม่ถูก จับกุมโดยไม่มีเหตุอันสมควร สิทธิที่จะได้รับการสอบสวนด้วยความรวดเร็วต่อเนื่องและเป็นธรรม สิทธิที่จะให้ทนายความหรือคนที่ไว้วางใจเข้าฟังการสอบปากคำของตนได้ รวมไปถึงสิทธิที่จะได้รับ ความช่วยเหลือจากรัฐด้วยการจัดหาทนายความให้ และสามารถขอรับความช่วยเหลือได้ ตามพระราชบัญญัติกองทุนยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อช่วยเหลือในการดำเนินคดี การขอปล่อย ชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลย นอกจากนี้ ตามร่างมาตรา ๒๕ ที่กำหนดหลักการให้การคุ้มครอง พระภิกษุหรือสามเณรที่อยู่ระหว่างการดำเนินการในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาโดยไม่ต้อง สละสมณเพศนั้น อาจพิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยคณะสงฆ์หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องได้ โดยไม่จำเป็นต้องมีการตราเป็นกฎหมายใหม่แต่อย่างใด *(กระทรวงยุติธรรม)*

๗) อำนาจและหน้าที่ของสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาตาม ร่างพระราชบัญญัติสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา พ.ศ. อาจซ้ำซ้อนกับอำนาจและ หน้าที่ของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมกิจการ พระพุทธศาสนา ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๗ บัญญัติให้รัฐ พึงจัดให้มีกฎหมายเพียงพอที่จำเป็น ประกอบกับองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาและ สภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาอาจมีสถานะเป็นหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติ องค์กรอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ หรือเป็นนิติบุคคลซึ่งมิใช่หน่วยงานของรัฐ แต่มี พระราชบัญญัติจัดตั้งขึ้น ซึ่งพนักงานอัยการหรือสำนักงานอัยการสูงสุดอาจรับว่าต่างหรือแตกต่างให้ ในคดีแพ่ง คดีปกครอง หรือข้อพิพาทที่ต้องดำเนินการทางอนุญาโตตุลาการ หรือให้คำปรึกษา ตรวจร่างสัญญา หรือดำเนินการบังคับคดีให้ ตามพระราชบัญญัติองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ แล้วแต่กรณี และอาจมีสถานะเป็นหน่วยงานของรัฐ ซึ่งต้องปฏิบัติตามระเบียบสำนัก นายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพิจารณาชี้ขาดการยุติข้อพิพาทระหว่างหน่วยงานของรัฐและการดำเนินคดี พ.ศ. ๒๕๖๑ ด้วย ดังนั้น จึงควรกำหนดสถานะและกรอบอำนาจและหน้าที่ขององค์กรส่งเสริมกิจการ

พระพุทธศาสนาและสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาให้ชัดเจน รวมทั้งสามารถอธิบายถึงความจำเป็นที่จะต้องมีการจัดตั้งองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาและสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาขึ้นเพื่อดำเนินงานแยกต่างหากจากหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาที่มีอยู่ในปัจจุบัน *(สำนักงานอัยการสูงสุด)*

๘) ร่างมาตรา ๓ มีข้อสังเกต คือ เพื่อให้เข้าใจความหมายและการตีความเพื่อให้เกิดความชัดเจนในบทนิยาม *(กรมประชาสัมพันธ์)*

๙) ร่างมาตรา ๓ มีข้อสังเกต คือ ควรถูกต้อง เหมาะสม *(ประชาชน)*

๑๐) ร่างมาตรา ๔ มีข้อสังเกต คือ การกำหนดให้มืองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนามีสิทธิร่วมกัน เพื่อจะได้มืองค์กรกลางทำหน้าที่ส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาเพื่อให้เกิดการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา *(กรมประชาสัมพันธ์)*

๑๑) ร่างมาตรา ๔ มีข้อสังเกต คือ ควรเป็นไปด้วยความถูกต้อง เป็นอิสระ ไม่ถูกครอบงำจากต่างลัทธิ หรือการเมือง *(ประชาชน)*

๑๒) ร่างมาตรา ๕ มีข้อสังเกต คือ หากองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาไม่มีวัตถุประสงค์ขัดแย้งต่อหลักธรรมตามพระพุทธศาสนา ถูกครอบงำโดยหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือพรรคการเมืองย่อมจะส่งผลให้องค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาไม่สามารถดำเนินการได้อย่างถูกต้องบนพื้นฐานของความชอบธรรม และไม่สามารถบรรลุได้ตามวัตถุประสงค์ตามเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ *(กรมประชาสัมพันธ์)*

๑๓) ร่างมาตรา ๕ มีข้อสังเกต คือ ควรรวมตัวกันดำเนินการ โดยไม่ขัดแย้งกับพระธรรมวินัย ควรเป็นอิสระไม่ถูกครอบงำจากต่างลัทธิ การเมือง อำนาจอรัฐ *(ประชาชน)*

๑๔) ร่างมาตรา ๖ มีข้อสังเกต คือ เพื่อจะได้ทราบสถานะความเป็นองค์กรส่งเสริมพระพุทธศาสนา เพื่อเป็นหลักเกณฑ์ว่าผู้ที่ดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริมพระพุทธศาสนาจะต้องมีคุณสมบัติอย่างไร *(กรมประชาสัมพันธ์)*

๑๕) ร่างมาตรา ๖ มีข้อสังเกต คือ ควรเป็นไปตามความถูกต้อง ความเหมาะสม มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ *(ประชาชน)*

๑๖) ร่างมาตรา ๗ มีข้อสังเกต คือ การกำหนดให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นนายทะเบียนกลาง มีหน้าที่รับแจ้งสถานะความเป็นองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาได้ทั่วราชอาณาจักร *(กรมประชาสัมพันธ์)*

๑๗) ร่างมาตรา ๗ มีข้อสังเกต คือ ควรเป็นไปตามความถูกต้อง ความเหมาะสม มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ *(ประชาชน)*

๑๘) ร่างมาตรา ๘ มีข้อสังเกต คือ เพื่อให้เกิดความถูกต้อง เป็นธรรม และสามารถตรวจสอบได้ ควรจะต้องมีการสอบข้อเท็จจริงและวินิจฉัยโดยเร็วบนพื้นฐานข้อมูลที่ต้องการ (กรมประชาสัมพันธ์)

๑๙) ร่างมาตรา ๘ มีข้อสังเกต คือ ควรเป็นไปตามความถูกต้อง ความเหมาะสม มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ (ประชาชน)

๒๐) ร่างมาตรา ๙ มีข้อสังเกต คือ การจัดตั้งสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาควรจะต้องมีการกำหนดจำนวนผู้เข้าร่วมเป็นสมาชิกสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาที่มีจำนวนชัดเจนแน่นอน (กรมประชาสัมพันธ์)

๒๑) ร่างมาตรา ๙ มีข้อสังเกต คือ ควรเป็นไปตามความถูกต้อง ความเหมาะสม มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ (ประชาชน)

๒๒) ร่างมาตรา ๑๐ มีข้อสังเกต คือ การที่สภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนามีฐานะเป็นนิติบุคคลย่อมทำให้สามารถดำเนินการภายใต้วัตถุประสงค์ตามพระราชบัญญัตินี้ได้โดยจะต้องดำเนินการอิสระโดยไม่ขัดต่อกฎหมายหรือระเบียบที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งต้องมีการตรวจสอบจากภายนอก (กรมประชาสัมพันธ์)

๒๓) ร่างมาตรา ๑๑ มีข้อสังเกต คือ เพื่อจะได้ดำเนินการกำหนดนโยบายแนวทางหรือแผนงานเกี่ยวกับการส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อจะได้ขับเคลื่อนสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาต่อไปได้ (กรมประชาสัมพันธ์)

๒๔) ร่างมาตรา ๑๑ มีข้อสังเกต คือ ควรเป็นไปตามความถูกต้อง ความเหมาะสม มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ (ประชาชน)

๒๕) ร่างมาตรา ๑๒ มีข้อสังเกต คือ เพื่อสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาจะได้ดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบ ข้อบังคับหรือประกาศเพื่อดำเนินการบริหารจัดการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ต่อไป (กรมประชาสัมพันธ์)

๒๖) ร่างมาตรา ๑๒ มีข้อสังเกต คือ ควรเป็นไปตามความถูกต้อง ความเหมาะสม มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ (ประชาชน)

๒๗) ร่างมาตรา ๑๓ มีข้อสังเกต คือ เพื่อสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาจะได้มีอำนาจและหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายฉบับนี้ และทำให้การอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาสามารถดำรงอยู่ต่อไปได้ (กรมประชาสัมพันธ์)

๒๘) ร่างมาตรา ๑๓ มีข้อสังเกต คือ เป็นอิสระ ไม่ขัดแย้งกับพระธรรมวินัย และไม่ถูกรวบงำ (กรมประชาสัมพันธ์)

๒๙) ร่างมาตรา ๑๔ มีข้อสังเกต คือ เพื่อทราบผลการดำเนินงานที่ผ่านมา รวมทั้งปัญหาอุปสรรค (ถ้ามี) เพื่อนำมาพัฒนาปรับปรุง แก้ไขการดำเนินงานของสภามงคลส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาให้มีประสิทธิภาพ บรรลุตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายต่อไป **(กรมประชาสัมพันธ์)**

๓๐) ร่างมาตรา ๑๔ มีข้อสังเกต คือ นอกจากสมาชิกแล้วควรรับฟังจากพุทธบริษัทด้วย **(ประชาชน)**

๓๑) ร่างมาตรา ๑๔ มีข้อสังเกต คือ ควรเป็นไปตามความถูกต้อง ความเหมาะสม มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ **(ประชาชน)**

๓๒) ร่างมาตรา ๑๕ มีข้อสังเกต คือ เนื่องจากกระทรวงมหาดไทยมีบทบาทสำคัญในกฎหมายฉบับนี้ รวมทั้งให้รัฐมนตรีสั่งการกระทรวงมหาดไทยรักษาราชการตามกฎหมาย **(กรมประชาสัมพันธ์)**

๓๓) ร่างมาตรา ๑๕ มีข้อสังเกต คือ ควรเป็นไปตามความถูกต้อง ความเหมาะสม มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ **(ประชาชน)**

๓๔) ร่างมาตรา ๑๖ มีข้อสังเกต คือ ให้มีการประเมินผลการดำเนินงานของสภามงคลส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา ตามกรอบระยะเวลาที่กำหนด **(กรมประชาสัมพันธ์)**

๓๕) ร่างมาตรา ๑๖ มีข้อสังเกต คือ ควรเป็นไปตามความถูกต้อง ความเหมาะสม มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ **(ประชาชน)**

๓๖) ร่างมาตรา ๑๗ มีข้อสังเกต คือ เพื่อจะได้ทราบผลการดำเนินงานที่ผ่านมา ตลอดจนการเผยแพร่ให้คณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา เพื่อทราบภายในหกเดือนนับแต่วันสิ้นปีปฏิทินและประชาชนทราบต่อไป **(กรมประชาสัมพันธ์)**

๓๙) การกำหนดบทนิยามเพื่้อธิบายความหมายของถ้อยคำที่ใช้ในร่างพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๓) ควรเพิ่มข้อความในคำนิยามคำว่า **(กรมการศาสนา รับมอบหมายจากกระทรวงวัฒนธรรม)**

“กิจการพระพุทธศาสนา” ให้รวมถึงด้านศาสนพิธีและศาสนธรรม

“องค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา” ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาตั้งแต่ ๑๕ คน ขึ้นไป ควรกำหนดให้บุคคลธรรมดานั้นต้องเป็น “พุทธศาสนิกชน” ด้วย

๔๐) องค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนามีสิทธิร่วมกันดำเนินการเพื่อจัดตั้งสภามงคลส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาตามพระราชบัญญัตินี้ได้ (มาตรา ๔) เห็นว่า ประเทศไทยในปัจจุบันมีผู้นับถือพระพุทธศาสนานิกายเถรวาทและมหายาน รวมถึงจีนอนัมนิกาย ซึ่งมีหลักปฏิบัติที่แตกต่างกัน จึงควรกำหนดว่าเป็นพุทธศาสนานิกายเถรวาทและมหายาน **(กรมการศาสนา รับมอบหมายจากกระทรวงวัฒนธรรม)**

๔๑) การกำหนดให้สภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนามีความเป็นอิสระจากหน่วยงานรัฐและพรรคการเมือง (มาตรา ๑๐) โดยให้มีอำนาจดำเนินการตามวัตถุประสงค์ที่จัดตั้งแล้ว ยังมีอำนาจดำเนินการมาตรา ๑๓ (๑) ที่กำหนดให้ความคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของพระภิกษุสามเณร รวมตลอดทั้งเสนอแนะนโยบายเกี่ยวกับการส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาต่อคณะรัฐมนตรีหรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องมีข้อคิดเห็นว่า การดำเนินงานดังกล่าวอาจมีความซ้ำซ้อนกับหน้าที่และอำนาจของหน่วยงานรัฐที่มีภารกิจด้านพระพุทธศาสนาในปัจจุบัน เช่น สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ และกรมการศาสนา (*กรมการศาสนา รับมอบหมายจากกระทรวงวัฒนธรรม*)

๔๒) คำนิยามศัพท์ “นายทะเบียนกลาง” และ “นายทะเบียนประจำจังหวัด” ที่ระบุว่า “หรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมหาดไทยมอบหมาย” และ “หรือผู้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย” ตามลำดับนั้น หากจะให้ความสำคัญสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาที่จะจัดตั้งขึ้น ควรแก้ไขให้อย่างน้อยระบุเป็น “หรือรองปลัดกระทรวงมหาดไทยซึ่งปลัดกระทรวงมหาดไทยมอบหมาย” และ “หรือรองผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย” ตามลำดับ (*มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย*)

๔๓) มีความไม่ชัดเจนว่าการจัดตั้งสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาจะเป็นการซ้ำซ้อนกับงานของกรมการศาสนาและหรือสำนักงานพระพุทธศาสนาหรือไม่ อย่างไร หากจะนำภารกิจดังกล่าวไปเพิ่มในส่วนของหน้าที่ อำนาจของกรมการศาสนาและหรือสำนักงานพระพุทธศาสนาจะเป็นการเหมาะสมกว่าหรือไม่ (*มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย*)

ส่วนที่ ๓ รายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

๑. ความเป็นมา สภาพปัญหา ความจำเป็นที่จะต้องตราพระราชบัญญัติ

โดยที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติให้บุคคลมีสิทธิรวมตัวกันเพื่อจัดตั้งเป็นองค์กรและให้รัฐพึงส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาและการเผยแผ่หลักธรรมของพระพุทธศาสนาเถรวาท เพื่อให้เกิดการพัฒนาจิตใจและปัญญา และต้องมีมาตรการและกลไกในการป้องกันมิให้มีการบ่อนทำลายพระพุทธศาสนาและพระภิกษุสามเณรไม่ว่าในรูปแบบใด และพึงส่งเสริมให้พุทธศาสนิกชนมีส่วนร่วมในการดำเนินมาตรการหรือกลไกดังกล่าวด้วย สมควรที่รัฐและพุทธศาสนิกชนจะดำเนินการเพื่อให้เกิดการรวมตัวกันจัดตั้งองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา และสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา เพื่อให้การอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาให้เจริญมั่นคงสืบไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ความสอดคล้องของร่างพระราชบัญญัติ

☒ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

“มาตรา ๔๒ บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการรวมกันเป็นสมาคม สหกรณ์ สหภาพ องค์กรชุมชนหรือหมู่คณะอื่น

การจำกัดเสรีภาพตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือเพื่อการป้องกันหรือจัดการกีดกันหรือการผูกขาด”

“มาตรา ๖๗ รัฐพึงอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาและศาสนาอื่น

ในการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาอันเป็นศาสนาที่ประชาชนชาวไทยส่วนใหญ่นับถือมาช้านาน รัฐพึงส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาและการเผยแผ่หลักธรรมของพระพุทธศาสนาเถรวาทเพื่อให้เกิดการพัฒนาจิตใจและปัญญา และต้องมีมาตรการและกลไกในการป้องกันมิให้มีการบ่อนทำลายพระพุทธศาสนาไม่ว่าในรูปแบบใด และพึงส่งเสริมให้พุทธศาสนิกชนมีส่วนร่วมในการดำเนินมาตรการหรือกลไกดังกล่าวด้วย”

๓. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

เมื่อมีประกาศใช้บังคับร่างพระราชบัญญัติสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา พ.ศ. จะเป็นผลให้มีสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา เพื่อให้การอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาให้เจริญมั่นคงสืบไป

๔. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

-

๕. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

-ไม่มี-

๖. การกำหนดให้มีระบบอนุญาต อนุมัติหรือการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่

☐ มี

☒ ไม่มี

เหตุผลและความจำเป็น

-

๗. การกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ

☒ มี

☐ ไม่มี

เหตุผลและความจำเป็น

-

๘. บทกำหนดโทษ

- ☒ ไม่มี
- ☐ โทษทางอาญา
- ☐ โทษทางปกครอง
- ☐ โทษปรับทางวินัย
- ☐ โทษอุปกรณ์

เหตุผลและความจำเป็น

-

ส่วนที่ ๔ การเปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ได้เปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ ทางเว็บไซต์รัฐสภา www.parliament.go.th แล้วตั้งแต่วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕

คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมาย
ที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร